

PROROCIA LUI AVACUC

Cap 1

Miră-să prorocul, căci sporește necredinciosul și biruiaște pre dreptul, că asupra jidovilor deștaptă Domnul pre haldei, carii biruința nu Domnului, ci idolului său o împrută.

1. **P**ovara carea au văzut Avacuc prorocul.

2. **P**ână când, Doamne, voi strâga și nu vei auzi? Glăsui-voiu cătră tine, sâlnicie pătimind și nu vei mântui.

3. Căci mi-ai arătat strâmbătatea și osteneala? A vedea prada, și nedreptatea împotriva mea? Și s-au făcut judecata și împrotivirea mai puternică.

4. Pentru aceasta s-au rupt leagea și n-au venit încă la sfârșit judecata; că necredinciosul biruiaște pre dreptul; pentru aceea iese judecata strâmbă.

5. *Uitați-vă în limbi și vedeți, mirați-vă și vă amețiți, că lucru s-au făcut în zilele voastre, care nime nu-l va crede când să va povesti. *Fapte 15, 41.

6. Că, iată, Eu voi deștepta haldeii, neamul cel amar și iute, ce umblă preste lățimea pământului, să stăpânească corturile nu ale sale.

7. Groaznic și înfricoșat iaste; din sân și judecata, și povara lui va ieși.

8. Mai ușori sânt decât pardoșii caii lui și mai iuți decât lupii de sara. Și să vor vărsa călărașii lui, căci călărașii lui de departe vor veni, zbura-vor ca pajora ce grăbește la mâncare.

9. Toți la pradă vor veni, fața lor e vânt arzând. Și va aduna ca năsipul robii. ||

137r 10. Și acela dintre împărați va birui și tiranii de răs lui vor fi. Acela preste toată mulțimea va râde și va grămădi șanțul și o va prinde.

11. Atunci să va schimba duhul și va treace și va cădea; aceasta e tăria lui, a Dumnezeului său.

12. Au nu Tu, din început, Doamne, Dumnezeul meu, Sfântul meu? Și nu vom muri. Doamne, spre judecată l-ai pus, și pre cel tare, ca să cerți, l-ai întemeiat.

13. Curați sânt ochii Tăi, să nu vezi răul. Și a privi spre strâmbătate nu vei putea. Căci privești preste cei ce lucră strâmbătate și taci când îmbucă necredinciosul pre cel mai drept decât sine?

14. Și vei face pre oameni ca peștii mării și ca cel ce să târăiaște, ce n-are căpetenie?

15. Tot cu unghița l-au rădicat, trasu-l-au în năvodul său și l-au adunat în mreaja sa. Pentru aceasta să va veseli și va sălta.

16. Pentru aceasta va junghii năvodului său și va jirtvui mrejiile sale, că întru dânșii s-au îngroșat partea lui și hrana lui cea aleasă.

17. Pentru aceasta, dară, au desfăcut năvodul său și pururea a omorî limbile nu va ierta.

Cap 2

Prorocului de la Domnul răspuns așteptând, i să poruncească să scrie vedenia și îndelungat întâmplarea ei să o aștepte. Răsipirea Vavilonului, ce pentru multe a lor nelegiuiri să însămnează, și cum că idolii nu le vor folosi.

1. re straja mea voi sta și voi încinge treapta preste tărie și voi cugeta să văz ce mi să va zice și ce voi răspunde cătră cel ce mă vădește. |
2. Și mi-au răspuns Domnul și mi-au zis: „Scrie vederea și o însămnează preste leaspezi, să o petreacă cel ce o va ceti. 137v
3. Că încă vederea e departe și să va arăta la sfârșit și nu va minți; de va zăbovi, așteaptă-o, că venind vine și nu va zăbovi.
4. Iată, cel ce e necredincios nu va fi drept sufletul lui într-însul. *Iară cel drept în credința sa va fi viu. *Ioan 3, 36. Râml. 1, 17. Galat. 3, 11. Ovrei 10, 38.
5. Și precum vinul pre cel ce-l bea încelueie, așa va fi omul cel mândru și nu să va împodobi, cel ce au lățit ca iadul sufletul său; și e ca moartea și nu să va umplea și va aduna cătră sâne toate limbile, și va grămădi toate noroadele.
6. Au nu toți aceștia preste el pildă vor lua și graiul ciumiliturilor lui? Și să va zice: «Amar celui ce înmulțește nu ale sale – până când? – și îngreioiază împotriva sa tină deasă!».
7. Au doară, nu de năpraznă să vor scula cei ce te vor mușca? Și să vor deștepta cei ce te vor rumpe și le vei fi spre răpire.
8. Că tu ai jefuit neamuri multe, jefui-te-vor toți cei rămași dintre noroade, pentru sângele omului și strâmbătatea pământului cetății și a tuturor celor ce lăcuiesc într-însa.
9. Amar celui ce adună lăcomie rea casii sale, ca să fie întru înălțime cuibul lui și gândește că să sloboade din mâna râului!
10. Gândit-ai turburare casii tale, tăiat-ai noroade multe și au păcătuit sufletul tău.
11. Că piatra din păreate va strâga și lemnul ce iaste între închieturile zidurilor va răspunde. ||
12. *Amar celui ce zidește cetatea în sânziuri și gătește cetatea în strâmbătate! 138r
13. Au doară, nu sânt acestea de la Domnul oastelor? Că să vor osteni noroadele în mult foc, și neamurile în deșert și vor scădea.
14. Că să va umplea pământul, ca să cunoască slava Domnului, ca apele ce acopăr marea.
15. Amar celui ce dă beutură priiatinului său, aruncând fierea sa și îmbătându-l, ca să vază goliciunea lui!
16. Umplutu-te-ai de ocară pentru slavă, bea și tu și te amețește. Încungiura-te-va pâharul dreapte Domnului și borărea ocării preste slava ta.
17. Că strâmbătatea Livanului te va acoperi, și bătaia jiviniilor îi va înfricoșa din sânziurile oamenilor și strâmbătatea pământului și a cetății și a tuturor celor ce lăcuiesc într-însa.
18. Ce folosește chipul cioplit, că l-au cioplit închipuitorul său vărsat și chip mincinos? Că au nădăjduit în chip închipuitorul lui, ca să facă bozi muți.
19. Amar celui ce zice lemnului: „Deștaptă-te!”, „Scoală!”, pietrii ce tace. Au doară, acela va putea învăța? Iată, acesta s-au acoperit cu aur și cu argint și nici un duh iaste în ceale dinlăuntru lui.
20. *Iară Domnul, în bisearica Sa cea sfântă. Tacă de cătră fața Lui tot pământul! *Psalm 10, 5.

Cap 3

1. ugăciunea lui Avacum prorocului pentru ceale neștiute.
2. Doamne, auzit-am auzul Tău și m-am temut. Doamne, lucrul Tău, în mijlocul anilor, înviază-! | În mijlocul anilor cunoscut îl vei face. Când Te vei mânia, de milă Îț vei aduce aminte. 138v
3. Dumnezeu de la austu va veni și Cel Sfânt, din muntele Faran. Acoperit-au ceriurile slava Lui și de lauda Lui e plin pământul!
4. Strălucirea Lui ca lumina va fi, coarne în mâinile Lui. Acolo s-au ascuns tăria Lui.
5. Înaintea feții Lui va merge moartea și va ieși diavolul înaintea picioarelor Lui.
6. Stătut-au și au măsurat pământul! Privit-au și au slobozit neamurile! Și s-au zdrobit munții veacului, plecatu-s-au măgurile lumii de cătră căile veacului Lui.

7. Pentru strâmbătate văzut-am șetrile Ethiopiii; turbura-să-vor pieile pământului Madiam.

8. Au doară, în râuri Te-ai mâniat, Doamne? Au în râuri e iuțimea Ta? Sau în mare, urgia Ta? Cel ce vei încăleca pre caii Tăi, și căruțele Tale, mântuirea.

9. Deșteptând vei deștepta arcul Tău, jurământurile neamurilor care ai grăit.

10. Râuri vei tăia pământului. Văzutu-Te-au și s-au bănuit munții. Volbura apelor au trecut. Dat-au adâncul glasul său. Înălțimea au rădicat mâinile sale.

11. Soarele și luna au stătut în lăcașul său în lumina săgeților Tale, duce-să-vor întru strălucirea suliții Tale, ce fulgeră.

12. Cu tropotirea vei călca pământul și cu iuțimea vei ameți neamurile.

13. Ieșit-ai spre mântuirea norodului Tău, spre mântuire cu hristosul Tău. Lovit-ai capul din casa celui necredincios, golit-ai temeiu lui până la grumazi.

139r 14. Blăstămat-ai schiptrurile lui, capul || ostașilor lui, pre cei ce vinea ca volbura a mă pierde. Săltarea lor, ca aceleia ce îmbucă pre cel sărac într-ascuns.

15. Cale ai făcut pre mare cailor Tăi în noroiu de ape multe.

16. Auzit-am și s-au turburat pânțele mele; de glas s-au tremurat buzele mele.

Să între putrăjiunea în oasele mele și supt mine să izvorască.

Ca să mă odihnesc în zi de năcaz, să mă sui la norodul nostru cel încins.

17. Că smochinul nu va înflori și nu va fi sămânță în vii; muri-va lucrul maslinului și ogoarăle nu vor aduce mâncare.

Tăia-să-va din ocol dobitocul și nu va fi ciurdă la iesli.

18. Iară eu în Domnul mă voi bucura și voi sălta în Dumnezeu, Isusul meu.

19. Dumnezeu Domnul e tăria mea. Și va pune picioarele mele ca a cerbilor și preste ceale înalte ale mele mă va duce biruitoriu spre cel ce cântă în psalm.

